Verslag van de rit naar Oisterwijk

Datum	26-07-2026
Afstand	103 km
Deelnemers	Ad G, Hans K, Willy, Harry, Ad S, Toine, Willem, Hans V
Weer	Rond de 20 graden, wind vanuit ZW, kracht 2 à 3.
Dobbelsteen	Zes

De weersvooruitzichten waren gedurende de week zeer wisselend. Eerst zou het de hele dag lichtjes regenen, dan zou het weer droog zijn, dan weer af en toe een bui. Op zondagochtend gaf Buienrader aan dat het droog zou blijven. Helaas bleek dat iets te optimistisch.

Voor deze nieuwe tocht hadden zich acht man gemeld. De oorspronkelijke route had start- en eindpunt in Lommel, en om het totaal niet te lang te maken waren de aan- en afvoerstukken redelijk straight forward toegevoegd.

Dat betekende op de heenweg dwars door Valkenswaard en daarna langs de N69 naar Lommel. Een mooi fietspad, goed asfalt, maar een beetje saai. In Lommel begon dan de ‘echte’ route. Veel over vrijliggende fietspaden. Na het Kattenbos langs de testbanen van Ford en daarna langs de Duitse begraafplaats. Al snel volgde het bekende stukje ‘Fietsen door de bomen’. Voor Toine de eerste keer en goed bevallen.

De weg vervolgde richting het kanaal van Beverlo. Dankzij de oplettendheid van de kopmannen konden we daar nog net op tijd voor de brug afslaan en de weg langs het kanaal vervolgen. Dat kanaal bracht ons via een grote boog naar Leopoldburg. Daar had men het fietspad op een paar plekken van hekjes voorzien, wat voor enig oponthoud zorgde, maar verder geen ongelukken tot gevolg had. Bij het cultureel centrum even overlegd of we hier zouden pauzeren of 15km verderop Het werd hier.

De koffie werd snel gebracht en met muziek omlijst door de lokale harmonie, die in de zaal binnen een concert weggaf. Een aangename verrassing. Het laatste nieuws en de touretappe van gisteren werden doorgenomen en de dubbele dobbelsteenworp leverde een zes op!

We vervolgen onze weg door de bossen over vrijliggende paden met twee verse kopmannen. Gelukkig niet te veel andere fietsers, dus het reed lekker door, ook omdat we inmiddels de wind schuin in de rug hadden. Dit in tegenstelling tot de heenweg, waar het aardig buffelen was. We passeerden nog een groep fietsers op driewielers met begeleiding en dat ging ook prima.

Daarna door de bossen kwamen we in Koersel. Nog even overwogen om een tweede pauze bij Oma’s IJs te houden, maar omdat we de afslag ook misten kwam het daar niet van.

Al snel kwamen we bij het fietspad over de oude spoorbaan. Van daar was het vrijwel in rechte lijn naar huis. Nog even uitkijken in Pelt, maar dat verliep prima. We besloten om niet dwars door Valkenswaard te gaan, maar de ons bekende route via de Zeelberg te nemen. Toen we langs scholengemeenschap Were Di kwamen veranderde de enkele regenspatten in een heuse bui, wat voor een paar aanleiding was om de regenjasjes aan te trekken.

Langs de Eindhovense weg naar Aalst en daar splitsten de groep zich. Zo waren we na een mooie, autoluwe tocht rond één uur weer thuis.

Uw reporter Willem.